

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV	Ka
	628/23		
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z 12 czerwca 2023 r. sygn. akt II K 694/22			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
oskarżyciel posiłkowy			
oskarżyciel prywatny			
obrońca			

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
inny		
1.3. Granice zaskarżenia		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
na korzyść na niekorzyść	w całości	
w części	co do winy	
co do kary		
	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	

	<p>art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
	<p>brak zarzutów</p>	

1.4. Wnioski				
uchylenie	zmiana			
2. USTALENIE FAKTÓW W ZWIĄZKU Z DOWODAMI PRZEPROWADZONYMI PRZEZ SĄD ODWOŁAWCZY				
2.1. Ustalenie faktów				
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.2. Ocena dowodów				
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW I WNIOSKÓW			
Lp.	Zarzut		
1	błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegający na niesłusznym uznaniu, wbrew wskazaniom wiedzy	zasadny częściowo zasadny niezasadny	

	<p>i doświadczenia życiowego, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, iż nie można przypisać B. Ż. działania z zamiarem bezpośrednim, podczas gdy prawidłowa analiza całości kształtu okoliczności przedmiotowej sprawy prowadzi do wniosku, iż zachowanie oskarżonej wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 288 § 1 kk, co wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, co w konsekwencji doprowadziło do zastosowania przez Sąd I instancji reguły in dubio pro reo i niesłusznego uniewinnienia oskarżonej B. Ż. od zarzucanego jej czynu;</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia może wynikać bądź</p>			

z niepełności postępowania dowodowego (tzw. błąd „braku”), bądź też z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów (błąd dowolności). Może on więc być wynikiem nieznanomości określonych dowodów lub nieprzestrzegania dyrektyw obowiązujących przy ocenie dowodów (art. 7 kpk), np. błąd logiczny w rozumowaniu, zlekceważenie niektórych dowodów, danie wiary dowodom nieprzekonującym, bezpodstawne pominięcie określonych twierdzeń dowodowych, oparcie się na faktach w istocie nieudowodnionych itd. W orzecznictwie podnosi się jednak, że zarzut ten jest słuszny tylko wówczas: „gdy zasadność ocen i wniosków, wyprowadzonych przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania”, nie może on natomiast

sprowadzać się do samej polemiki z ustaleniami sądu (w. SN z 24 marca 1975 r., II KR 355/74, OSNPG 9/1995, poz. 84), przy czym jest to aktualne jedynie przy zarzucie błędu o charakterze „dowolności”. Tego typu zarzut co do błędu w ustaleniach faktycznych to bowiem, nie sama odmienna ocena materiału dowodowego przez skarżącego, lecz wykazanie, jakich konkretnych uchybień w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego dopuścił się sąd w dokonanej ocenie materiału dowodowego (w. SN z 22 stycznia 1975 r., I KR 197/74, OSNKW 5/1975, poz. 58).

W związku z tym, stwierdzić należy, iż nietrafny jest zarzut błędu w ustaleniach faktycznych mający polegać na nieuprawnionym przyjęciu, iż zebrany materiał dowodowy jest niewystarczający do tego, aby przypisać sprawstwo oskarżonej B. Ż..

Sąd Rejonowy w Tomaszowie

Mazowieckim
trafnie doszedł do
wniosku, że w
sprawie brak jest
danych dostatecznie
uzasadniających
podejrzenie
popelnienia przez
oskarżoną
zarzuczonego jej
czynu. B. Ż.
nie przyznała się
bowiem do
postawionego jej
zarzutu, a żadne
inne dowody
przeprowadzone w
sprawie nie
wskazywały w
wystarczającym
stopniu na jej
sprawstwo.

W szczególności, za
niewystarczające w
powyższym
względzie należało
uznać zeznania J.
S., która wszczęła
awanturę z B.
Ż. w związku z
tym, że partner
pokrzywdzonej J. P.
odwiedził oskarżoną
zamiast wrócić do
domu.

Pokrzywdzona miała
przecież pretensje
nie tylko do J. P.,
ale i także B. Ż..
W związku z tym
zachodziło poważne
ryzyko, że może ją
niesłusznie obciążać.
Poza zeznaniami J.
S. nie ma natomiast
dowodów, które
potwierdzałyby
szarpaninę
pomiędzy nią, a

B. Ż. w trakcie, której ta ostania specjalnie miała wytrącić telefon z ręki pokrzywdzonej. Nie potwierdzają bowiem tego nie tylko zeznania J. P., ale i również nie znalazło to odbicia w relacji A. G.. Mając zaś na uwadze fakt, że J. S. znajdowała się w stanie wzburzenia i rzucała różnymi przedmiotami to nie da się wykluczyć, że w trakcie zdarzenia telefon został upuszczony lub wypadł jej z ręki.

Sąd I instancji dokonując oceny dowodów i sporządzając uzasadnienie nie naruszył art. 7 kpk. Przeprowadzona ocena materiału dowodowego oraz wnioski wyprowadzone z poczynionych ustaleń mieszczą się w granicach swobodnej oceny dowodów, gdyż pozostają w zgodzie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego. Apelacja prokuratora natomiast stanowi w istocie rzeczy jedynie gołosłowną

polemikę z
ustaleniami sądu
rejonowego, gdyż
nie wskazuje jakich
konkretnie uchybień
w świetle wskazań
wiedzy i
doświadczenia
życiowego miał się
dopuścić Sąd I
instancji w
dokonanej ocenie
i tym samym
podnoszony zarzut
nie zasługuje na
uwzględnienie.

W niniejszej sprawie
nie doszło do
obrazy art. 5 §
2 kpk. Pomimo
bowiem wszelkich
starań Sądu nie
dało się usunąć
występujących w
sprawie wątpliwości
w zakresie ustaleń
faktycznych. W
takiej zaś sytuacji,
stosownie do treści
ww. przepisu i
zawartej w nim
„dyrektywy
ostatecznego
wyjścia”, wręcz
obowiązkiem Sądu
było, aby istniejące
wątpliwości
wytlumaczyć w
sposób korzystny
dla oskarżonego.
Prokurator w
apelacji nie wskazał
natomiast
konkretnie z jakich
to możliwości
dowodowych nie
skorzystał Sąd, a
teza, iż zgromadzony
w sprawie materiał

dowodowy bezsprzecznie świadczy o sprawstwie oskarżonej mija się z rzeczywistą wymową przeprowadzonych w toku przewodu sądowego dowodów.		
Wniosek		
Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Tomaszowie Mazowieckim,	zasadny częściowo zasadny niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Z uwagi na to, że zarzut okazał się niezasadny, to wniosek również był nieuprawniony.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Uniewinnienie oskarżonego B. Ż. od zarzucanego jej czynu.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Podniesiony w apelacji zarzut nie został potwierdzony w postępowaniu apelacyjnym, a nadto sąd odwoławczy nie stwierdził także okoliczności prowadzących do zmiany bądź uchylenia zaskarżonego orzeczenia z urzędu poza granicami środka odwoławczego.		
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		

1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiężle o powodach zmiany			
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i			

umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. KOSZTY PROCESU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2	Z uwagi na uniewinnienie oskarżonej B. Ż.		

	od zarzucanego jej czynu, w sprawie z oskarżenia publicznego, kosztami procesu związanymi z postępowaniem odwoławczym obciążony został Skarb Państwa na zasadzie art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 634 kpk.
7. PODPIS	

Załącznik do formularza UK 2

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	prokurator
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	całość wyroku
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
na korzyść na niekorzyść	w całości
w części	co do winy
co do kary	
	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia
1.3.2. Podniesione zarzuty	

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji	
	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu
	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu
	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia
	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia
	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka
	art. 439 k.p.k.
	brak zarzutów
1.4. Wnioski	
uchylenie	zmiana